27/04/2021

Владика Јоаникије: Историја Цркве је једна свечана побједосна литија

Његово Преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки и администратор Митрополије црногорско-приморске г. Јоаникије служио је 25. априла 2021. године, на празник Уласка Господа Исуса Христа у Јерусалим, свету архијерејску Литургију у Саборном храму Светог Василија Острошког, у Никшићу.

Преосвећеном Владици саслуживали су никшићки свештеници и намесник манастира Острога протосинђел Сергије (Рекић). Пре Литургије, Епископ је рукопроизвео студента Православног богословског факултета у Фочи Марка Тодоровића у чин чтеца.

– Господ је послије васкрсења Лазаревог ушао у Јерусалим и показао спремност да од свог народа прими љубав, али и подозрења, клевете, издају, шамаре, распеће, смрт. Већ се било чуло за то велико чудо да је само једним позивом, кроз који је дјеловала божанска сила, Он оживио свог пријатеља Лазара четвородневног, па је народ Христа дочекао чистог срца, нарочито дјеца. А дјецу су научили анђели, који су невидљиво ишли у тој литији са дјецом, када је народ изашао да дочека Господа Исуса Христа. Било је велико одушевљење из свег срца, народ је клицао Христу, прослављајући Га већ као Господа и Спаситеља, иако људи још нијесу довољно разумјели Његово дјело, нити су разумјели шта ће све бити, али су у дубини свог бића осјетили и разумјели оно што је било најбитније, већ су Га прославили као Господа, као Месију, као Онога Који је од пророка из давнина био обећан да ће доћи у овај

свијет и спасити свој народ, да ће га објединити и успоставити ново Царство коме неће бити краја, рекао је Владика.

– За вријеме тог узвишеног расположења и усхићења у народу се организовала људска завист преко тадашње елите која је била на челу народа. У њиховим срцима, макар код већине, појавила се огромна завист према Христу, њихово срце се окаменило и у њему није било никаквог узвишеног и побожног осјећања. Замислите како је то изгледало, дјеца простодушна заједно са анђелима пјевају Христу: Осана Сину Давидову, а то је пјесма која приличи само Месији и народ, такође, кличе и дочекује Га раширених руку и отвореног срца. Вође народне, нажалост, падају у завист и осуђују и народ и Христа, почињу да се организују да убију Христа. А шта се догађа са људима? Већина народа, кроз цијелу историју иде најчешће правим путем, али га вође народне заводе, врло често, на погрешну страну. Али, то саборно осјећање и саборна мудрост коју народ има, она, скоро, да је непогрешива. Као што је тада народ у Јерусалиму, заједно са анђелима Божјим и са дјецом, пјевао Христу, тако је народ и у наше вријеме пјевао ту исту химну Христу Господу. Улазак Христов у Јерусалим било је прва литија хришћанска, казао је Владика, подсетивши да је таквих свечаних процесија било и раније, још од Мојсија. Тада су Јевреји подизали ковчег завета Господњег да крену са њим даље, певајући Господу и анђелима химну и осећајући да Господ иде испред свог народа.

– И ми смо томе свједоци, како је више пута Свети Василије Острошки походио град Никшић на свечаним литијама, поводом његовог празника и како је, посебно, дошао када је Црква била нападнута, да посјети свој град и утјеши свој народ. Оног децембарског дана када је сав народ на киши стајао, у реду, по више сати, да приступи Светом Василију, покисли до голе коже у зимским данима. Шта се, заправо, тог дана догодило? Народ је показао своју вјеру и вјерност Светом Василију Острошком, а то је вјера у Христа, јер Свети Василије увијек, за живота, данас, и свагда, иде Христовим стопама. Тада се народ прекалио и није престајао да потврђује вјеру, да се сабира заједно са анђелима, а, посебно, дјеца су била украс наших литија. То је био продужени Христов вход у Јерусалим. Сваки наш град постао је нови Јерусалим. И сваки наш храм је био свједок вјере, историје, части, поштења. То је било нешто непоновљиво, поручио је Епископ будимљанско-никшићки, напомињући да се народ тада објединио око Христа, око светиња и ћивота Светог Василија Острошког.

– Тако увијек треба да чинимо. И наш ход, као онај ход Христов у град

Јерусалим, којим је установљена прва литија, она се наставља. Историја Цркве је једна свечана литија побједосна, јер литије се праве да би се показала љепота и слава наше свете вјере православне, закључио је Преосвећени владика Јоаникије.

Послије празничног богослужења, у Епархијском дому у Никшићу, епископ Јоаникије одликовао је архипастирским граматама никшићке фоторепортере Жељка Шапурића, Радоја Рађу Живковића и Луку Зековића „за љубав према љепоти светиња, богослужења и црквено-народних саборовања, сачуваној од заборава посредством умјетничких фотографија које чине бесцјен културно и духовно благо“.

Такође, Владика је Маријани Гргур, ликовној умјетници из Никшића, на благослов уручио икону Пресвете Богородице као знак благодарности за „непоколебљиво свједочење вјере православне“. Подсећамо, Маријана Гргур је, прошле године, у време литија, одбила учешће у јутарњем програму РТЦГ због захтева уредништва те медијске куће да из својих радова уклони оне који су верске тематике.

spc.rs